

Erhard Jakobsen: Det problem, jeg gerne vil sige noget om, hører hjemme under denne debat, men ikke under socialministeren. Det er faktisk noget, der vedrører finansministeren og indenrigsministeren, men emnet ligger helt i forlængelse af den debat, der føres i dag, og som den blå betænkning lægger op til.

I den blå betænkning påpeges det, hvor vigtigt det er, at vore ældre medborgere kan blive i deres eget hjem så længe som muligt, og de betragtninger, der gøres derover, gælder vel endnu stærkere for de medborgere, der ofte med store ofre og meget stor indsats har skaffet sig deres eget hus på et eller andet tidspunkt. Det er der nemlig temmelig mange der har gjort, vel nok flere end man umiddelbart ville regne med. Jeg blev i hvert fald meget forbavset, da jeg i min egen kommune konstaterede, at af 3.045 gamle, altså folk over 65 år, havde 1.211 deres eget hus, og jeg blev ikke mindre forbavset og betænkelig, da jeg konstaterede, at over halvdelen af dem havde en skattepligtig indkomst på under 8.000 kr. om året. Det er nu ikke nemt at sidde i en københavnsk forstadskommune og klare et hus med under 8.000 kr. om året i kontroltabel skattepligtig indkomst, som det jo er for disse mennesker.

Derfor ville jeg gerne anmode den højtærede minister om hos sine ministerkolleger i forlængelse af denne debat at bede om, at man kigger på problemet for det store antal mennesker, der er sådan stillet. Jeg ved godt, at det problem, der opstår nu med den nye vurdering og de stigende skatter, er regeringen helt opmærksom på. Men det er ikke den specielle situation, jeg taler om; det er de gamles stadig eksisterende problem, usikkerheden over for, om man kan bevare det hus, som man med så store ofre har fået stablet på benene. Skatterne er også i dag, inden den stigning der kan forventes, hvis ikke der sker noget, ganske betydelige. Jeg tror, min nabo betaler 800 kr. om året i grundskyld. Det er et stort beløb at skulle betale af en folkepension. Dertil kommer så, at sker der det, som jo sker i mange tilfælde, at kommunen overtager vejen, hvor huset ligger, som offentlig bivej, så koster det mellem 2.000 og 3.000 kr., der skal afdrages og forrentes over 20 år. Det giver en ekstra udgift på 100-150 kr.

om året, stadig væk at betale af folke- eller invalidepensionen.

Jeg mener, problemet er meget nemt at løse. Man kan bare lade være med at opkræve skatten. Det betyder ikke, at folk ikke skal betale den; man skal bare lade være med at opkræve den, hvilket er noget andet end at lade folk lade være med at betale den. Det, man kan gøre, er ganske simpelt at lave en slags indefrysning af skatten. Man kan ganske simpelt sige til folk over 65 år eller folk, der er ligestillet i økonomisk henseende med folk over 65, og som har eget hus: hvis I selv ønsker det, og hvis den kommune, I bor i, vil søge om det i indenrigsministeriet, er der adgang til at slippe for at betale skatter og afgifter på huset, så længe I har det selv; den dag I sælger det, må det beløb, der er opsamlet, betales. Den dag arvingerne skal overtage det, må de med tårer i øjnene betale det beløb, der er at betale ved den anledning; men i alt fald slipper vore ældre medborgere for de spekulationer, de i dag har med ud over terminerne også at klare skatterne på et hus.

Jeg ved, at problemet kan klares. Vor kommune ville have gjort det for længst, hvis det ikke var ulovligt. Det kan altså gøres, det er praktisk muligt, men det kræver en ændring af loven om kommunale ejendomsskatter, hvorved det tillades kommunerne at gøre det; så ville det vel være naturligt, at amtet fulgte det op, og at staten for sit vedkommende gjorde det samme, så det blev det fulde skattebeløb, man på den måde lod stå.

Nu ved jeg godt, at de, der af politisk overbevisning er særlig varme tilhængere af den private ejendomsret, vil sige: ja vel, men det betyder, at staten ganske gradvis overtager de menneskers huse. Det betyder det aldeles ikke. Hvis vi ser på de sidste fire år, den nu forløbne vurderingsperiode, ville de samlede skatter for de fire år med renter beløbe sig til 3.000-4.000 for sådan et hus. I mellemtiden er det steget 25.000-30.000 kr. i værdi, så der er stadig væk noget at tage af. Det er kun lidt af værdistigningen, man tager, det er ikke noget af de menneskers formue. Jeg tror ikke, der er andre, der vil have betænkeligheder over for denne ordning, end arvingerne, og deres betænkeligheder kan vi vel alle sammen se